

Journal de la Fondation Prince Laurent

Journal van de Stichting Prins Laurent

Si le concept de l'environnement me tient à coeur depuis de nombreuses années, c'est qu'il enveloppe, pour moi, bien plus que la simple sauvegarde de notre milieu physique. Dans mon esprit, il comporte - ou devrait comporter - également un état d'esprit, une attitude, je dirais presque une philosophie de l'existence pour chacun de nous. La conviction de l'importance de la protection de notre environnement inclut une conscience sociale, un désir de penser et de travailler au maintien d'un équilibre que j'aimerais naturel et universel.

Il est entendu que les forêts doivent être protégées - chez nous aussi bien qu'en Amazonie; que les mers doivent être gardées pures de toute pollution - le long des côtes comme en plein océan, en surface tout autant qu'aux grandes profondeurs; que l'air doit être contrôlé et analysé à tout moment - pour nous permettre de respirer, mais aussi pour filtrer adéquatement les rayons du soleil; que le sol enfin doit recevoir tous nos soins pour qu'il continue d'alimenter l'humanité. (Cela me fait frémir de penser que l'on puisse appliquer la politique de "la terre brûlée"...). Ce sont bien là les quatre grandes nécessités de notre temps: c'est pour entretenir notre vigilance et pour créer des

mesures propres à trouver des solutions définitives à ces défis que j'ai créé l'Institut pour la Gestion durable des Ressources naturelles et la Promotion des Technologies propres.

Par ailleurs, la "Fondation Prince Laurent pour le bien-être des animaux domestiques et sauvages" entend prendre toutes initiatives en faveur de la reconnaissance et du respect de la dignité des animaux, quelle qu'en soit l'espèce et quel que soit le rôle que l'homme leur assigne. Elle tiendra compte tout particulièrement de l'incidence de l'action humaine sur leur devenir et de leur apport à l'épanouissement de l'homme.

Résolument évolutionniste, elle agira de façon scientifique grâce à la collaboration d'experts reconnus, choisis selon le sujet étudié. Pour ce faire, elle initiera des études, des projets et des colloques. En particulier, elle invitera à la concertation entre autorités, partenaires institutionnels, sociaux ou économiques et associations de protection animale. En outre, la Fondation reconnaîtra, ou encouragera, des réalisations de recherche scientifique ou des actions sur le terrain, par l'attribution d'un prix annuel.

De cette façon, elle suggérera, tant aux dirigeants qu'à chaque citoyen, des mesures globales de protection de l'environnement en insistant sur le fait qu'aucun environnement n'est isolé, quelle que soit son implantation sur notre terre: les eaux se dispersent sur tout le globe, les retombées chimiques dans l'air affectent tous les continents, l'appauvrissement du sol ou la réduction du cheptel animal (que ce soit par la maladie, la chasse intempestive ou une exploitation excessive), ont des conséquences néfastes pour la population mondiale tout entière ou font recourir à des pratiques nocives.

La Fondation aimerait enfin intensifier le rôle psychologique que l'animal peut jouer auprès des enfants, des personnes âgées, des handicapés physiques ou mentaux, des détenus, des gens isolés. Tout le monde connaît l'importance vitale du chien pour aveugles qui fait fonction non seulement de guide, mais aussi de compagnon. Pour l'enfant autiste, la personne sans famille, l'enfermé... il est l'interlocuteur patient, l'ami qui impose une responsabilité affectueuse, la créature qui crée d'amicales connivences, la concrétisation touchante de vertus que l'homme, bien souvent a laissé s'étioler en lui: fidélité, loyauté, désintéressement... Avant de rencontrer Vendredi, Robinson Crusoe sur son île avait apprivoisé une chèvre qui l'accompagnait partout, puis un perroquet qui présentait l'avantage d'apprendre à imiter le langage humain.

Pour ma part, j'aimerais consacrer, dans la mesure de mes moyens, une partie des activités qui remplissent ma vie à l'amélioration du bien-être des animaux. Mon espoir est que, en poursuivant ce but, il me sera possible en même temps de contribuer à un plus grand bonheur de l'homme, en éradiquant la cruauté dont certains font preuve vis-à-vis des bêtes et en faisant naître ou en renforçant les liens de respect, d'admiration ou d'amour qui doivent nous unir à eux.

S. A. R. le Prince Laurent de Belgique

Het begrip leefmilieu ligt mij sedert vele jaren nauw Haan het hart omdat het, volgens mij, veel meer inhoudt dan alleen maar het behoud van onze fysieke omgeving. Het onderstelt eveneens - of zou het althans moeten doen - een bepaalde geestesgesteldheid, een duidelijke houding, ik zou haast zeggen een levensfilosofie voor ieder van ons. Als we ervan overtuigd zijn dat het belangrijk is ons leefmilieu te vrijwaren, dan moet deze overtuiging samengaan met een sterk sociaal bewustzijn en een verlangen (dat spontaan en universeel zou moeten zijn) om na te denken over, en bij te dragen tot het behoud van een volkomen evenwicht in de natuur.

Het spreekt vanzelf dat de wouden en bossen, zowel bij ons als in Amazonië, moeten beschermd worden; dat alle vervuiling van het zeewater moet vermeden worden, zowel langs de kusten als in volle oceaan, zowel aan het oppervlak als in de diepten; dat de lucht op elk ogenblik moet ontleed en gezuiverd worden, om ons toe te laten gezond te ademen, maar ook de zonnestralen doelmatig door te laten; dat de aarde, ten slotte met zorg en liefde moet behandeld worden zodat ze verder nog de mensheid kan blijven voeden. (Het doet me huiveren wanneer ik denk dat men de politiek

van de "gebrande aarde" kan toepassen...) Het gaat hier werkelijk om de vier grote verplichtingen van onze tijd. Om ons ertoe te dwingen waakzaam te blijven en om ons aan te zetten maatregelen te treffen teneinde definitieve oplossingen te vinden voor deze uitdagingen heb ik het Instituut voor het duurzaam Beheer van de natuurlijke Rijkdommen en de Promotie van de propere Technologieën opgericht.

Anderzijds neemt de "Stichting Prins Laurent voor het welzijn van de huisdieren en van de dieren in het wild" zich voor alle initiatieven te nemen die kunnen leiden tot de erkenning van en de eerbied voor de waardigheid van de dieren, tot welke soort ze ook mogen behoren en welke ook de rol moge zijn die de mens ze toekent. Ze zal vooral haar aandacht besteden aan de weerslag van het menselijk gedrag op hun verder bestaan en op hun bijdrage tot de opbloei van de mens.

Zij wil een uitgesproken evolutionistische houding aannemen en zal op streng wetenschappelijke wijze te werk gaan dank zij de medewerking van erkende deskundigen die in functie van het bestudeerde onderwerp zullen gekozen worden. Om haar doel te bereiken zal ze studies, projecten en colloquia organiseren en doen uitvoeren. Meer in het bijzonder zal ze de overheden, de institutionele, sociale of economische partners en de instellingen voor dierenbescherming aanzetten om samen te werken. Daarenboven zal de Stichting de uitvoering van wetenschappelijke vorsingen of ondernemingen te velde erkennen en aanmoedigen door de jaarlijkse toekenning van een prijs.

Op deze wijze zal ze zowel aan de overheidspersonen als aan iedere burger afzonderlijk globale maatregelen voorleggen ter bescherming van ons leefmilieu en aandringen op het feit dat geen enkele omgeving op zichzelf bestaat: water stroomt over het hele oppervlak van de aarde; door de industrieën verontreinde lucht komt op alle continenten neer; de verarming van de grond of de vermindering van de veestapel (of die nu veroorzaakt is door de ziekte, de jacht of een bovenmatige exploitatie) hebben nadelige gevolgen voor de bevolking van de hele wereld of leiden tot kwalijke praktijken.

Ook zou de Stichting de nadruk willen leggen op de psychologische rol die dieren kunnen spelen in verband met kinderen, oudere mensen, fysisch of geestelijk gehandicapten, gevangenen, geïsoleerde mensen. Iedereen weet hoe belangrijk de honden voor de blinden kunnen zijn, niet alleen als gids, maar ook als levensgezel. Voor het autistische kind, de persoon die geen familie meer heeft, degene die opgesloten zit... is het dier een medegezel, een vriend die een met gevoel geladen verantwoordelijkheid oplegt, een wezen waarmee men in alle vertrouwen kan omgaan. Het belichaamt de deugden die de mens in zich maar al te vaak heeft laten verdorren: trouw, rechtschapenheid, belangeloosheid... Voordat hij Vrijdag had ontmoet op zijn eiland had Robinson Crusoe een geit tam gemaakt, die hem overal volgde, en daarna een papegaai die het voordeel vertoonde de menselijke spraak na te bootsen.

Wat mij betreft: graag zou ik een deel van de werkzaamheden waarmee mijn leven gevuld is, naar de mate van mijn vermogen, willen wijden aan de verbetering van het welzijn van de dieren. Ik hoop dat ik, met dit doel na te streven, ook zal kunnen bijdragen tot de vermeerdering van het geluk van de mensen, door de wreedheid tegen te gaan of uit te schakelen waarmee te veel onder hen de dieren behandelen en door de eerbied, de bewondering of de liefde, waarmee we de dieren zouden moeten bejegenen, aan te wakkeren en te doen opbloeien.

Z. K. H. Prins Laurent van België